

УМЕТНОСТ ЗА СВЕ

ART FOR ALL

Нови Сад, 2022.

Захвалница

Ректору Универзитета у Новом Саду за уступљени простор за реализацију изложбе *Уметност за све*,

Е гимназији за уступљену ИКТ опрему,

Новосадском волонтерском сервису и свим појединцима који су својим личним ангажманом допринели реализацији пројекта.

Тим пројекта

Богатство различитости или учинимо културну баштину доступном свим чулима

„Добар дизајн омогућава, лош дизајн онемогућава“
(ЕИДД Стокхолмска Декларација©, 2004).

О различитости није довољно само декларативно говорити. Потребно је посматрати свет из визуре других потреба, могућности и другачијих начина сазнавања. Свако људско биће је непоновљива јединка са различитим личним својствима, емоционалним, социјалним и културним потребама и могућностима. Та чињеница чини наш свет бескрајно богатим у различитостима које треба да уважавамо и негујемо.

„Широм Европе, људска разноликост у годинама, култури и способностима већа је него икада. Ми сада преживљавамо болести и повреде и живимо са инвалидитетом као никада пре. Иако је данашњи свет комплексно место, сами смо га створили, и ми стога имамо могућност – и одговорност – да заснивамо наш дизајн на начелу инклузије. Дизајн за све је дизајн за људску разноликост, друштвену инклузију и једнакост.“
(ЕИДД Стокхолмска Декларација©, 2004)

Да би се овај циљ досегао, урбана средина, објекти, услуге, култура и информације – сва добра која људи користе – треба да буду приступачна за сваког члана друштва, погодна за употребу и одговарајућа за људску разноликост. Могућност сваког појединца да без баријера остварује све своје животне функције трајно доприноси дубоком когнитивном, релаксирајућем, регенеришућем осећају благостања и остваривању друштвене инклузије. Поштовањем сваког појединца мењамо окружење у коме живимо и пружамо могућност свима да искажу потребе и жеље, уз уважавање других.

(Ре)хабилитациона својства уметности

Културне потребе сваког појединца и уживање у уметности су важне за развој личности, баш као и основне људске потребе. Бројни емпиријски и клинички докази упућују на значај уметности као (ре)хабилитационог средства у образовању и васпитању деце са сметњама у развоју и особа са инвалидитетом.

Емоционална добробит бављења уметничким дисциплинама испољава се кроз контролу емоционалних излива и подизање самопоштовања. Људима са инвалидитетом и тешкоћама у развоју уметност пружа могућности да комуницирају и сарађују са особама без инвалидитета, што није мање важно у социјалном контексту. Уметност има способност да изједначи и обогати животе оних који се њоме баве.

Ликовно стваралаштво, како је опште познато, олакшава подношење стреса и трауматских искустава, развија моторичке вештине и побољшава когнитивне способности. Рехабилитационо својство ликовне уметности лежи у самом процесу креирања, тј. стварању одраза свог унутрашњег бића, чиме се унапређују и друге социјалне вештине и комуникација са околином.

Уметничко дело и инклузија

У установе образовања и културе, одувек се улазило са дозом поштовања и високих очекивања. Не без разлога, јер су оне чувари нашег културног наслеђа, колективног идентитета, носиоци друштвеног напретка и развоја. Баш због тога, изузетно је важно да се баш у тим просторима оствари промена парадигме и уважавање различитости. Та промена треба да се огледа не само кроз архитектонску приступачности, већ и у начину представљања свих доступних садржаја који се у овим институцијама реализују или чувају.

Пројекат који означава почетак другачијег представљања уметничких дела публици у Новом Саду реализован је 2011. година. Замисао Снежане Николић, магистра тифологије

из Школе „Милан Петровић”, коју је остварила у сарадњи са Галеријом спомен збирке Павла Бељанског и кустоскињом Милицом Орловић-Чобанов, била је да се галеријска врата отворе особама са оштећењем вида.

У инклузивном друштву коме тежимо, неће бити потребно издвајати, наглашавати, апострофирати, стављати различите префиксе, већ ће принципи различитости, једнакости и инклузије бити уткани у све поре друштвеног система. Да смо успели у овим настојањима, знаћемо када равноправност и инклузија више не буду теме разговара, већ подразумевајући животни оквир за све.

О пројекту

Изложба *Уметност за све* заснива се на две премисе. С једне стране, она демонстрира стандарде за излагачке праксе, односно потребна прилагођавања простора и начине представљања уметничких дела који их чине приступачним за све. Са друге, изложба приказује иновативну уметничку колекцију ШОСО „Милан Петровић”. Обе премисе почивају на уважавању различитости која је и даље невидљива за главне друштвене и уметничке токове.

Циљ изложбе је да кроз едукацију о различитости сензибилише све чланове друштва. Посетиоци изложбе могли би се упитати зашто су уметничка дела постављена баш на такав начин и чему служе помоћна средства и технологије примењене у овој поставци. Најједноставнији одговор на то питање је да се до пуног доживљаја уметничког дела може стићи различитим путевима, односно ангажовањем различитих чула. Сврха коришћења помоћних технологија у поставци изложбе је управо отварање различитих канала рецепције чиме се омогућује постизање слободе за сваког посетиоца, од уласка у изложбени простор до пуног доживљаја уметничког дела, аутономно и самостално.

Уметничка колекција Школе „Милан Петровић”

Школа за основно и средње образовање „Милан Петровић” са домом ученика, са седиштем у Новом Саду, највећа је институција у региону која се бави свим сферама живота деце са сметњама у развоју и особа са инвалидитетом. Поред образовне и социјалне улоге, Школа посебну важност поклања укључивању деце и корисника у културне и уметничке садржаје. Школска галерија је формирана захваљујући дугогодишњем трајању хуманитарне ликовне колоније „На каналу између два моста” (1996). У двадесет сазива ликовне колоније учествовало је 425 уметника из земље и света који су донирали 1250 уметничких радова. У сфери визуелних уметности и нових уметничких пракси истичу се вишегодишње сарадње са уметничким асоцијацијама Пер. Арт и ММЦ Лед Арт. Сарадња са Галеријом Спомен збирка Павла Бељанског, Академијом уметности у Новом Саду, учешће у Ноћи музеја, пројектима „Нови Сад - Европска престоница културе”, „Културног Новог насеља” и бројни други пројекти профилисали су Школу као пуноправног учесника у културном животу града.

На овим искуствима, Школа је 2018. започела уметничко истраживачки пројекат „Инклузивна галерија”, најпре у физичком, а затим и дигиталном облику inkluzivnagalerija.rs. Овај пројекат покушава да одговори на изазов креирања приступачног уметничког дела. *Инклузивна галерија* тежи да ни једну особу не искључи из доживљаја уметничког дела, обраћајући се чулима које та особа користи у свакодневној комуникацији. Радови из ове колекције, као и други откупљени или донирани радови чине окосницу ове изложбе.

Прилагођавање и технологије присутне на изложби

Тактилна стаза води и усмерава особе са оштећењем вида да се самостално крећу у непознатом простору, користећи информације које добијају кинестетски, под стопалом и уз помоћ дугог белог штапа.

Тактилна просторна мапа служи да укаже на изглед, величину простора и распоред свих елемента (мобиљар, експонати).

Тактилни дијаграми су намењени тактилом представљању уметничког дела које је недоступно за додиривање у дводимензионалном приказу.

Каталог на Брајевом писму је транслитерација свих штампаних текстуалних записа за особе са оштећењем вида које читају Брајево писмо.

Легенде на Брајевом писму и увећаном фонту су намењене особама са оштећењем вида.

Дигитални каталог у ПДФ формату садржи све елементе штампаног каталога у електронском облику, обогаћен повезницама за:

- **видео тумачење на знаковном језику**
- **аудио транскрипт**

Помоћне технологије за мобилне уређаје:

- **QR код** ознаке са повезницама за онлајн видео тумач на знаковном језику на YouTube каналу изложбе
- **аудио транскрипт** доступан путем **NFC тагова** који се читавају помоћу мобилних телефона са укљученом NFC навигацијом
- Видео рад са **аудио описом** намењен особама са оштећењем вида

објекти

**Никола Цафо, Пази – уметноси не уједа
– интерактивно тактилно учило (2010)**

Рад Николе Цафа састоји се од тридесет мобилних панела са разнобојним сликама искежених псећих глава преузетих са табли на улазним вратима које намернике упозоравају на опасност. Међутим, ове главе, иако узнемиравајућег изгледа, демистификују поље уметности и уместо да плаше, позивају на комуникацију и интеракцију са њом. На другом нивоу, овај објекат отвара визуелну уметност за хаптички доживљај будући да су панели постављени на тридесет различитих носача који по распореду „шестотачки“ чине 30 слова Брајевог алфабета. Аутор напомиње да је рад намењен „слепим, слабовидим и слепима код очију“. У овој језичкој игри он показује да подручје визуелне уметности, проширењем могућности рецепције, може бити доступно не само другима чулима него може одиграти и просветитељску улогу. Стога је наум рада вишеструк. Осим детабуизације уметничког стваралаштва и његовим примицањем свакодневици, он настоји да сензибилише јавност за различитост, повећа видљивост и побољша квалитет живота маргинализованих друштвених група и особа с инвалидитетом и суживот учини остваривијим.

**Драјана Кујрешанин, Невидљиви талас
– експериментални тактилни стрип (2018)**

Невидљиви талас је адаптација романа *Талас* Вирџиније Вулф. Рад се састоји од 52 табле које су изведене у различитим техникама и материјалима који одступају од традиционалне форме стрипа. Различите текстуре, рељефност површина, минималистички ликовни израз као и паралелна употреба два писма проширују поље рецепције и постижу универзалну читљивост. Визуелном стилизацијом и хаптичком адаптацијом ово дело постаје приступачно и за слепе и слабовиде особе. С друге стране, увођењем тактилног као техничке и структуралне компоненте дела, трансформише се класични израз и проширују потенцијал самог медија. Реинтерпретација романа Вирџиније Вулф у форми експерименталног тактилног стрипа по први пут отвара овај традиционално визуелни жанр за слепе и слабовиде особе. Рад и ауторска изложба су више пута излагани и награђивани.

**Милица Дукић – Ако бисмо сви сџавили маске...
– светлећи објекат (2018)**

Рад Милице Дукић ослања се на њена претходна ликовна истраживања у медију фотографије и уметничког веза. Настао је на основу фотографског предлошка и на искуствима које је уметница стекла током волонтирања у радионицама школе „Милан Петровић”. Сарадња два медија у коначном исходу производи двоструку слику или две могућности њеног посматрања, лица са фотографијом и наличја изведеног техником веза на платну, који је сам по себи тактилан и може се додирнути и осетити прстима. Постављањем у светлосну кутију, рад добија још једну димензију, будући да се питања која иницира, попут граница идентитета, или однос лица и наличја, центра и периферије, битног и небитног „под светлима рефлектора” вредносно релативизују и показују као подједнако важни.

**Константин Ђуричковић – Принципи слаћалице
– 3D слаћалица (2018)**

Рад Константина Ђуричковића даје врло битан и конкретан допринос у истраживању могућности укључивања слепих и слабовидих особа у доживљај уметничких садржаја, посебно објеката који су физички недоступни за тактилни приступ (нпр. архитектонска дела). Склапање фигуре, из 3D комада, на основу тактилног сагледавања форме и евентуално ознака на Брајевом писму чини Ђуричковићев рад интерактивним, идејно врло промишљеним и едукативним за све.

Дејан Јанков – Рециклџура (2019)

Рециклџура већ својим именом даје назнаке не само о свом садржају већ и о његовој симболичкој и стварној генези: о сусрету рециклаже и скулптуре. Изведба радова вођена је истом методологијом: истраживањем отпада, препознавањем и издвајањем „објеката“ из масе одбачених ствари и њиховом деконтекстуализацијом. У изради скулптура на делу је процес преозначавања – пуњења новим значењем. Оно ипак не брише онај претходни живот, него га апроприше чувајући историју и трагове своје генезе. Ново значење у овој економији означавања појављује се као додата вредност: онај састојак уметности који ове скулптуре чини уметничким делом. Радови Дејана Јанкова, вертикалне форме у којима се комбинују метал, стакло и гума, готово елегантне у својој сведености, једна поред друге, налик на злокобне Три Грације као да у себи још носе остатке неког већ заборављеног кретања. Или актуелније и драматичније, као да отеловљују места контроле једног већ увелико надзираног друштва.

Рециклџура је изложена у Мобилној галерији у тржном центру *Променада* од 11.10. до 19.11.2022.

Срђан Вељовић – Албум фотографија (2013)

Албум фотографија Срђана Вељовића настао је 24. маја 2013. године и бележи један дан у животу школе „Милан Петровић“. Започиње и завршава се фотографијама које представљају празне просторије школе, а између њих су забележени призори учења, заједничког рада, одмора или дружења. На тај начин, кроз фрагменте редовних дневних рутина, у које се присуством фотографа и саме укључују, фотографије откривају свакодневни живот школе и њених корисника.

Никола Џафо Зеца на дан – мобилни објекти (2022)

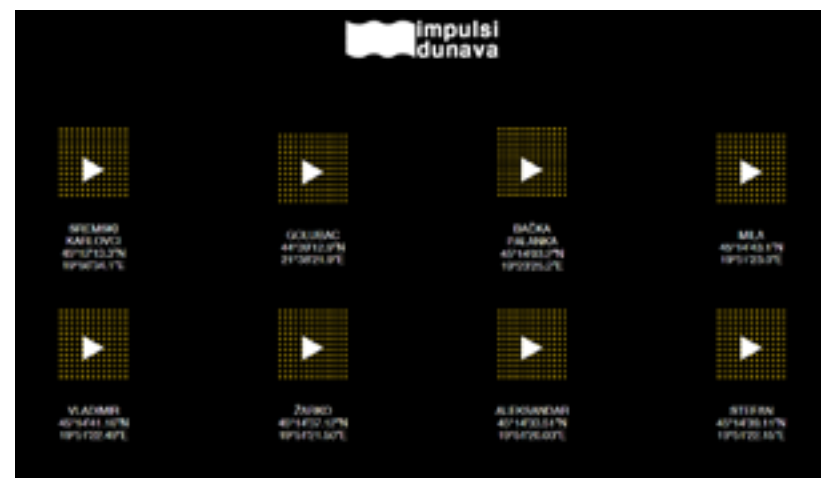
Зеца на дан“ део је колекције зечева „одевених“ у крзно, кожу, перје, крљушти, косу ... који по инструкцији аутора „захтевају“ тактилни доживљај уметничких радова иницијално припадних пољу визуелних уметности. Укидајући дистанцу између дела и публике рад деконструише моделе перцепције уобичајене за ову уметничку област и отвара је за следеће и слабовиде особе.

ДИГИТАЛНИ РАДОВИ

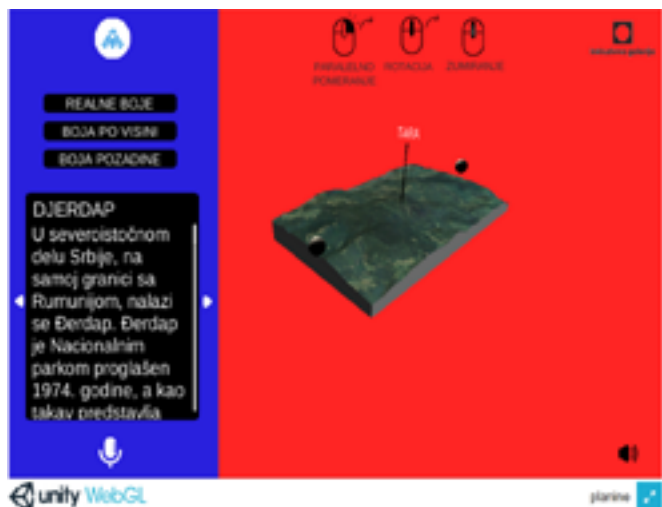
Јелена Гајиновић – [Дигитални додир](#) – веб апликација (2020)

Мултимедијални рад Јелене Гајиновић представљањем специфичног окружења, инсерта природног амбијента – у конкретном случају шуме – активира заменски доживљај простора кроз слику, звук и анимацију како би надоместила њихову тактилну перцепцију која у постојећим околностима није могућа. Емитовањем звука који настаје додиривањем храпаве коре дрвета граном, превођењем тактилног у аудио доживљај, допуњава се визуелно искуство простора и чини аутентичнијим. Апликација је прилагођена особама са инвалидитетом које су током пандемије Covid 19 биле ускраћане за своје свакодневне рутине.

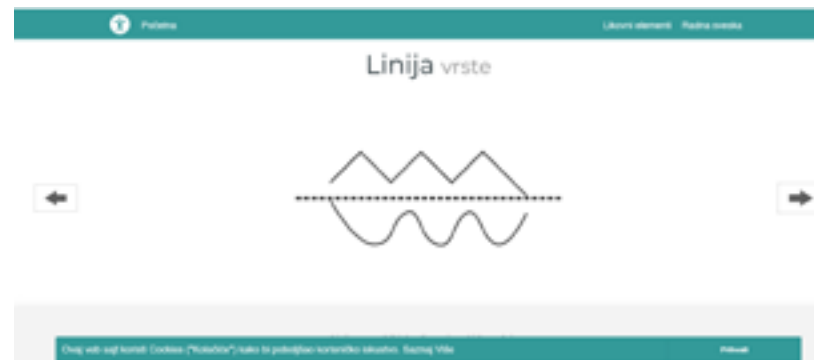
Тијана Јеврић – [Импулси Дунава](#) – веб апликација (2022)

Рад *Импулси Дунава* је мултимедијалног карактера и представља звучну мапу Дунава у форми интерактивне веб странице. Дигитално путујући кроз различите локације дуж обала реке, корисник истовремено доживљава и звукове који прате и окружују ток Дунава. Звук се потом преводи у визуелно искуство, односно у графички приказ таласа воде. Рад не функционише искључиво кроз дигитални простор, већ постаје мапа колективног искуства у стварном времену и простору, која иницира како рационалну тако и естетску, метафоричку и поетску перцепцију. У снимању звучних записа учествовали су ученици Школе.

Јована Милосављевић – [Звуци планине](#) – веб апликација (2020)

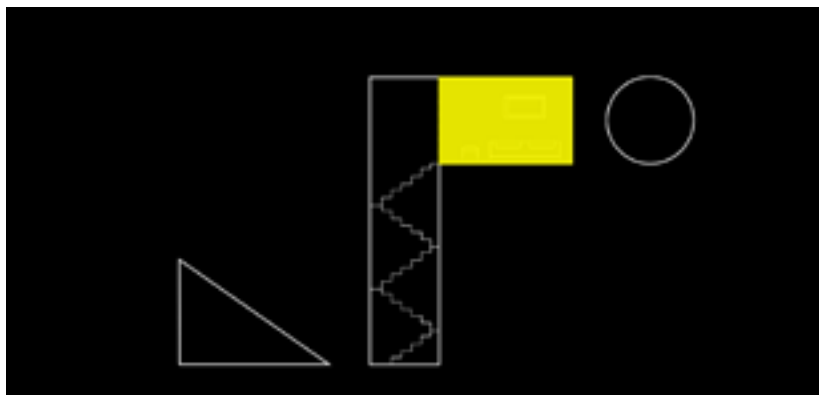
У раду *Звуци планине*, превођење топографске карте Фрушке Горе у звук изведено је на основу математичких принципа, стварајући аутентично аудитивно искуство. Превођењем једног начина комуникације са простором - као што је шетња кроз Фрушку Гору или визуелизација њене топографије - на други, ауторка истражује како се апстрактно искуство великог географског пространства може одразити на други сензорни канал комуникације.

Вања Новаковић – [Ликовни елементи](#) – веб апликација (2019)

Рад *Ликовни елементи* је едукативна, интерактивна и инклузивна веб апликација. Састоји се из два дела: теоријског који кориснике упознаје са основним ликовним елементима, и радне свеске где корисници могу да цртају уз помоћ вештачке интелигенције.

Ова веб апликација је намењена за помоћно средство у настави, али има и шире примене. Након што корисник почне да црта и одабере одређени облик, вештачка интелигенција реагује тако што показује неколико могућих даљих потеза. Цртеж се може креирати самостално или уз помоћ вештачке интелигенције, која даје различита решења и негује разнолик приступ цртању. *Ликовни елементи* су приступачни свима, особама са сензорним сметњама, особама са тешкоћама у учењу или комуникацијским потешкоћама.

Мила Стојановић – [Из јаве у сан](#) – веб апликација (2021)

Рад Миле Стојановић представља интерактивну визуелно-звучну слику, односно дигиталну анимацију која се базира на субјективном искуству испитивања свести и менталних процеса током сањарења. Изразит графизам уметничког рада, као и апстрактно звучно осликавање сна и пратећих мисли, понудиће ризомско искуство несвесног, управо на начин на који и сан плете мрежу од низа наизглед неповезаних искустава.

Лав Ковач – [Алфабет шуме](#), видео и интерактивна 3D апликација (2022)

Шума као митолошки ентитет, шума као хармонични екосистем, шума као терапија, шума као друштвени колектив. Шум-а. Алфабет шуме настоји да прикаже оно невидљиво у природи, сложено и разнолику комуникацију и интеракцију биљног света, водећи се како модерним научним истраживањима тако и митолошким уверењима, индивидуалним запажањима и религијским учењима. Поред идеје бекства од загађења урбане свакодневнице, овај 3D генерисани аудио-визуелни свет може да служи и као терапија за сензибилисање чула на суптилности звука, слике и идеја, може изазвати голицање маште, отварајући могућност за другачију интерпретацију и доживљај шуме.

ВИДЕО РАДОВИ

Марко Каћански – Хлорофилија – ВР пројекат (2022)

Виртуелни свет. ... Сво становништво се преселило у престоницу. Помоћу посебних вештина пронађи пут у лавиринту Хлорофилије... У игри је свима омогућено да на једноставан начин доживе и схвате потенцијал ВР технологије и нових медија. Учење кроз игру.

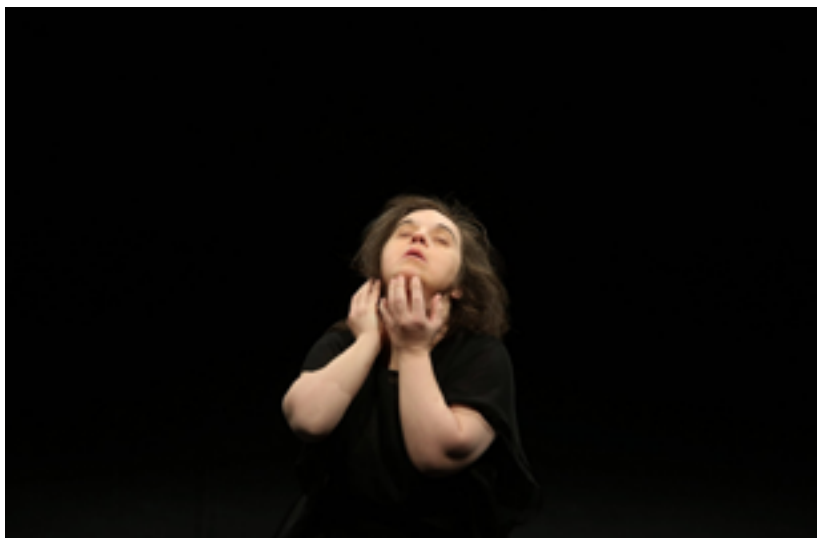
Alžběta Bačiková – Сусрети ([Encounter](#), 2020)

У *Сусрету* ауторка испитује како се аудиовизуелни рад може прилагодити протагонистима са оштећењем вида или са оштећењем слуха. Сценарио је заснован на идеји сусрета и односа између две особе – једна је глува, а друга слепа. Иако се чини да ове карактеристике стварају баријере у њиховој комуникацији, видео рад приказује ситуације када комуницирају, проводе време заједно и обављају разне активности – од гледања биоскопа до плеса или вожње аутомобила. *Сусрет* је првобитно био постављен као инсталација два видеа у две одвојене просторије. Овај видео повезује оба канала комуникације и апострофира моменте када се информације перципиране видом и слухом преклапају.

Cast: Terezie — Alena Terezie Vitek
Mac — Mac Henzl
Audio description — Zuzana Stivínová
Interpreter — Naďa Hynková Dingová
Camera: Martin Štěpánek
Sound: Jakub Jurásek, Ian Mikyska
Editing: Kristýna Bartošová
Piano and vocals: Ráchel Skleničková

Music and lyrics for Pretty Hands Pretty Face: Ian Mikyska
Dance scene choreography: Mish Rais
Written by: Alžběta Bačiková and Mac Henzl
in collaboration with other video participants
Translation and revision of Czech Sign Language: Naďa Hynková Dingová
English translation: Ian Mikyska
Image correction: Tomáš Hájek

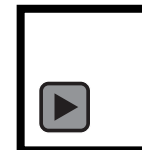

Per.Art – [О раду у мрклом мраку](#) – Наталија Владисављевић и сарадници (2021)

Наталија Владисављевић: „Постоји савремени плес без музике, а постоји и савремени плес без плеса”. Наталија Владисављевић пише и креативно уређује текст на различите начине. Чита, подвлачи, сече, транскрибује, копира, црта, компонује. Како би представила свој рад, пријатељима и сарадницима који је најбоље познају поделила је улоге - заједно са Наталијом они разговарају о њеном раду. Резултат је кореографија текста, покрета и звука у мрклом мраку на основу Наталијине партитуре, а извели су је њени драги пријатељи и сарадници.

Текст и кореографске партитуре:
Наталија Владисављевић
Уметничка сарадња:
Оливера Ковачевић Црњански
Текст читају:
Саша Асентић, Милена Миња
Богавац, Дуња Црњански, Фросина
Димовска, Оливера Ковачевић
Црњански, Татјана Туцић
Музичка интерпретација
графичких партитура:
Дуња Црњански
Плесна интерпретација

кореографских партитура:
Alexandre Achour
Наталија Владисављевић
Сарадња и подршка:
Наташа Мурге Савић
Срђан Ђурчин
Видео: Alexandre Achour
Продукција пројекта
DIS-IS NOT INCLUDED:
Hannah Marquardt
Перформанс је настао на позив Саше
Асентића у оквиру пројекта DIS-IS
NOT INCLUDED

Тања Валенћик/Асја Комадина – [Посмајрање свејџа из свејџа](#) (2019)

Видео рад ауторки Тање Валенћик и Асје Комадина преноси тему односа човек-природа у поље визуелних динамичких слика. У превођењу документаристичке филмске секвенце у анимацијску кадар-секвенцу и свођењу на контрастне односе, квалитет слике остварује се у највећем распону. Овај пројекат у пуном (визуелном) обиму трансформише слику у редуковане ликовно-графичке обраде, те је чини доступном и за публику са смањеним визуелним капацитетима.

предавања

Филип Крамаршић - Презентација пројекта Нович

Гостујући уметник из Велике Британије презентује пројекат којим је приближио студенте уметности са две уметничке академије збратамљених градова Норича и Новог Сада. Рад испитује креативни

процес, сличности и разлике учесника и однос према актуелној друштвено-еколошкој ситуацији.

Per.Art – Нешто веома посебно – перформанс предавање Далибор Шандор

Далибор Шандор: „Човек треба да буде храбар да би наступио у јавности, али то је једини начин да постигне промену коју жели“.

Размишљајући о процесу рада на представи Ми нисмо чудовишта, Далибор Шандор (ака Franky Sandorstein) наставља рад на перформанс предавању под називом Нешто веома посебно, са Марселом Бугилом (ака Dr. Acula) као драматургом, Фросином Димовском (ака Sylphina) као подршком и Сашом Асентићем (ака Dark Lord) као спољним оком. То је све што вам за сада можемо рећи - без спојлера!

Перформанс предавање Нешто веома посебно настало је у оквиру формата DIS_Lecture – серије перформанс предавања која држе уметници са интелектуалним инвалидитетом, позвани да на њима својствен начин присвоје овај изведбени формат и изазову његове нормативне одлике. Заједно са њиховим дугогодишњим сарадницима, они заузимају своје место у сектору из којег су кроз историју били искључени: поље теорије и дискурса о плесу и перформансу.

DIS_Lecture је осмислио Саша Асентић, као приступачан формат који доприноси критичкој култури и солидарности у плесу.

Аутор: Далибор Шандор

Уметничка сарадња: Марсел Бугил (Marcellus Bugiel), Фросина Димовска и Саша Асентић

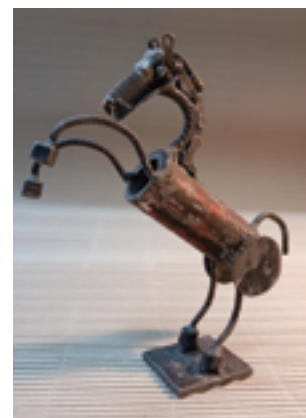
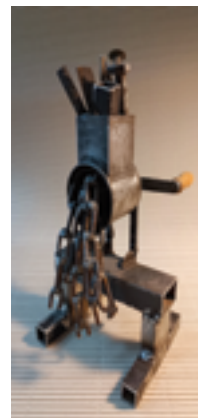
Продукција: Саша Асентић & Dis - is not included (Берлин)

Партнер: Per.Art

Захваљујемо се Оливери Ковачевић Црњански и Галерији Матице српске.

Перформанс предавање је настало у оквиру пројекта Dis - is not included подржаног од стране Одсека за културу берлинског Сената.

фотографије

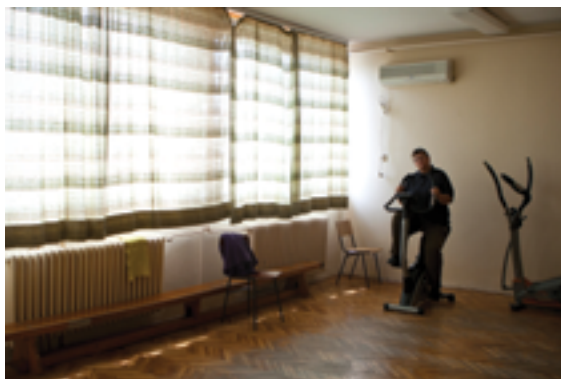

Најаша Мурје Савић

Фото изложба скулптура од металног отпада које су израдили ученици и наставници Михајло Кањух, Славко Динић и Вељко Бурсаћ у машинској радионици школе.

фотографије

**Јелена Владушић
Слободан Стошић
Владимир Илић**

Фотографска радионица по позиву Андреа Палашти одржана је 24. маја 2013. и одвијала се у неколико школских објеката. Учесници радионице, Јелена Владушић, Слободан Стошић и Владимир Илић су, заједно са Срђаном Вељовићем, свако из своје уметничке визууре, откривали и бележили секвенце школске свакодневице.

Издавач: ШОСО „Милан Петровић” са домом ученика
За издавача: **Виолета Страхињевић**, директорка
Ауторка предлога пројекта за бид-бук ЕПК: **Снежана Николић**
Координаторка пројекта: **Мирјана Исаков**
Кустоси изложбе: **Вања Новаковић, Дејан Јанков**
Уводни текст: **Снежана Николић**
ПР: **Светлана Кекић**

Консултанткиње за приступачност и пратеће програме:
Снежана Николић, Наташа Мурге Савић

Модераторка трибине *Уметност за све*: **Силвиа Дражић**

Дизајн знака изложбе и визуелних комуникација: **Вања Новаковић**

Дизајн каталога, тактилне комуникације и помоћних технологија:
Мирјана Исаков

Фотографије: **Јелена Владушић, Слободан Стошић, Владимир Илић, Срђан Вељовић, Наташа Мурге Савић, Дејан Савин, Милан Краљ, Александар Радибратовић, Анја Beutler, Мирјана Исаков, приватне архиве уметника, PrtScr**

Тумачење каталога на знаковном језику, видео: **Бранислав Медаковић**

Видео о изложби: **Саша Љубојевић, Contrast media**

Вођење кроз изложбу: **Снежана Николић, Бранка Пијанић, Мирјана Исаков**

Мобилна галерија ТЦ *Променада*: **Дејан Јанков**

Tilt brush радионице: **Љубица Чавић, Милош Летић**

Музички перформанс: **Жарко Себић и саундбим оркестар *Добри људи***

Превод на знаковни језик: **Мирела Кљајић, Марија Габнаи**

Волонтерска подршка: **Тихана Јањић, Волонтерски центар ШОСО „Милан Петровић”, Новосадски волонтерски центар**

Подршка за ИТ: **Немања Шевић**

Логистика: **Марко Грбовић, Јован Марковић, Милан Парошки, Душан Вукић, машинска и молерска радионица ШОСО „Милан Петровић” са домом ученика**

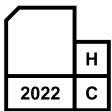
Штампа: **Студио Деник, Нови Сад**

Тираж: 200

Нови Сад, октобар 2022.

Tumačenje na srpskom znakovnom jeziku

НОВИ САД
ЕВРОПСКА
ПРЕСТОНИЦА
КУЛТУРЕ

ДРУГА?
ЕВРОПА

ШОСО
„Милан Петровић“
са домом ученика
Нови Сад